

A TANÁCS 8/2010/EU ÁLLÁSPONTJA ELSŐ OLVASATBAN

az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

A Tanács által 2010. március 8-án elfogadva

(2010/C 123 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 157. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A valamely önálló vállalkozói tevékenységet - beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is - folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ biztosítja az önálló vállalkozói tevékenységet folytató, valamint az ilyen tevékenységhez hozzájáruló férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének tagállami alkalmazását. Az önálló vállalkozók és az önálló vállalkozók házastársai vonatkozásában a 86/613/EGK irányelv nem bizonyult eredményesnek, és hatályát felül kell vizsgálni, mivel a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés és zaklatás a munkabéért végzett munka területén kívül is előfordul. Az egyértelműség érdekében a 86/613/EGK irányelv helyébe ez az irányelv lép.

(2) „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv” című, 2006. március 1-jei közleményében a Bizottság bejelentette, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó irányítás javítása érdekében felülvizsgálja azokat a meglévő, a nemek közötti egyenlőségről szóló EU jogszabályokat, amelyek nem kerültek be a 2005-ben átdolgozott jogszabályok közé, azok - szükség esetén - naprakészé tétele, korszerűsítése és átdolgozása céljából. A 86/613/EGK irányelv nem került átdolgozásra.

(3) „A nők és a férfiak kiegyensúlyozott szerepe a foglalkoztatás, a növekedés és a társadalmi kohézió tekintetében”

című, 2007. december 5-6-i következtetéseiben a Tanács felhívta a Bizottságot, hogy fontolja meg a 86/613/EGK irányelv felülvizsgálatának szükségességét az önálló vállalkozók és segítő házastársaik anyasággal és apasággal kapcsolatos jogainak védelme érdekében.

(4) Az Európai Parlament következetesen felhívta a Bizottságot arra, hogy vizsgálja felül a 86/613/EGK irányelvet, különösen az önálló vállalkozó nők anyasága védelmének megerősítése és a mezőgazdaságban az önálló vállalkozók házastársai helyzetének javítása érdekében.

(5) „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i közleményében a Bizottság megerősítette annak szükségességét, hogy fel kell lépni a nemek közötti szakadék ügyében a vállalkozói szférában, valamint javítani kell a magán- és a szakmai élet összeegyeztetését.

(6) Már számos, az önálló vállalkozói tevékenységre vonatkozó jogi eszköz áll rendelkezésre az egyenlő bánásmód elvének érvényesítésére, különösen a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) ⁽⁵⁾. Ez az irányelv ezért nem alkalmazandó a már más irányelvek hatálya alá tartozó területekre.

(7) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok szociális védelmi rendszereik megszervezésére vonatkozó hatáskörét. A tagállamok szociális védelmi rendszereik kialakítására vonatkozó kizárólagos hatásköre kiterjed többek között az ezen rendszerek és a vonatkozó intézmények létrehozásával, finanszírozásával és irányításával, az ellátások mibenlétével és azok nyújtásával, a hozzájárulások szintjével, valamint a hozzáférés feltételeivel kapcsolatos döntésekre.

⁽¹⁾ HL C 228., 2009.9.22., 107. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament ...-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

⁽³⁾ HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

⁽⁴⁾ HL L 6., 1979.1.10., 24. o.

⁽⁵⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

- (8) Ez az irányelv az önálló vállalkozókra és házastársaikra vagy – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársaikra alkalmazandó abban az esetben, ha azok a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett rendszeresen részt vesznek a vállalkozás tevékenységeiben. Az önálló vállalkozók ezen házastársai és – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársai helyzetének javítása érdekében el kell ismerni az általuk végzett munkát.
- (9) Ez az irányelv nem alkalmazandó a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét végrehajtó más irányelvek – mindenekelőtt a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ – hatálya alá tartozó területekre. Többek között továbbra is alkalmazni kell a 2004/113/EK irányelvnek a biztosításról és kapcsolódó pénzügyi szolgáltatásokról szóló 5. cikkét.
- (10) A nemi alapú hátrányos megkülönböztetés megakadályozása érdekében ez az irányelv vonatkozik mind a közvetlen, mind a közvetett hátrányos megkülönböztetésre. A zaklatás és a szexuális zaklatás hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és ennek megfelelően meg kell tiltani.
- (11) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogban meghatározott, családi állapotból eredő jogokat és kötelezettségeket.
- (12) Ezen irányelv alkalmazási körén belül az egyenlő bánásmód elvének az önálló vállalkozó harmadik felekkel fennálló kapcsolataira kell vonatkoznia, azonban az önálló vállalkozó házastársával vagy élettársával való kapcsolatára nem.
- (13) Az önálló vállalkozás területén az egyenlő bánásmód elvének alkalmazása azt jelenti, hogy nem valósulhat meg nemi alapú hátrányos megkülönböztetés, például a vállalkozás létrehozása, eszközökkel való ellátása vagy bővítése, illetve bármilyen más formájú önálló vállalkozói tevékenység megkezdése vagy bővítése terén.
- (14) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak konkrét előnyöket nyújtó intézkedéseket annak érdekében, hogy az alulreprezentált nem számára az önálló vállalkozói tevékenység folytatását megkönnyítsék, vagy hogy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy ellensúlyozzák. Elvben az olyan intézkedések, mint például a nemek közötti egyenlőség gyakorlati megvalósítására irányuló, pozitív fellépések nem tekintendők a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód jogi elvét sértő intézkedéseknek.
- (15) Biztosítani kell, hogy a házastársak vagy – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársak közötti cégalapítás feltételei ne legyenek szigorúbbak, mint az egyéb személyek közötti cégalapítás esetében alkalmazandó feltételek.
- (16) A szociális védelmi rendszerhez hozzáféréssel rendelkező önálló vállalkozók házastársainak vagy – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársainak, a családi vállalkozás tevékenységeiben való részvételükre tekintettel, szintén jogosultságot kell biztosítani arra, hogy szociális védelemben részesüljenek. A tagállamokat fel kell kérni, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket e szociális védelemnek a nemzeti joggal összhangban történő megszervezése érdekében. Különösen, a tagállamok feladata arról dönteni, hogy e szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon kell-e megvalósítani. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ez a szociális védelem arányos lehet az önálló vállalkozó tevékenységeiben való részvétel mértékével és/vagy a hozzájárulás szintjével. Ezen irányelv sérelme nélkül a tagállamok fenntarthatnak olyan nemzeti rendelkezéseket, amelyek a meghatározott szociális védelmi rendszerekhez vagy a védelem egy bizonyos szintjéhez – többek között a különleges finanszírozási feltételekhez – való hozzáférést az önálló vállalkozók vagy szakmák bizonyos csoportjaira korlátozzák, feltéve hogy biztosított a hozzáférés egy általános rendszerhez.
- (17) A gyermeket váró önálló vállalkozók és az önálló vállalkozók gyermeket váró házastársainak és – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – élettársainak a gazdasági és fizikai sebezhetősége szükségessé teszi, hogy megadják számukra az anyasági ellátásokhoz való jogot. A tagállamok továbbra is jogosultak kialakítani ezen ellátások körét, beleértve a hozzájárulások szintjének, valamint az ellátásokra és a kifizetésekre vonatkozó valamennyi szabály meghatározását is, feltéve hogy teljesülnek az ezen irányelvben előírt minimumkövetelmények. Meghatározhatják különösen azt, hogy a szülés előtt és/vagy után, mely időszakban kell biztosítani az anyasági ellátásokhoz való jogot. Továbbá, a hozzájárulások és/vagy az ellátások megállapításakor figyelembe lehet venni a szóban forgó személy vagy család gazdasági helyzetét is.
- (18) Az önálló vállalkozói tevékenység sajátosságainak figyelembevétele érdekében az önálló vállalkozó nők, valamint az önálló vállalkozók nőnemű házastársai vagy – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – nőnemű élettársai számára lehetőség szerint hozzáférést kell biztosítani a keresőtevékenység terhésség vagy anyaság miatti megszűnését lehetővé tevő ideiglenes helyettesítést biztosító, meglévő szolgáltatásokhoz vagy bármely meglévő nemzeti szociális szolgáltatáshoz. Az említett szolgáltatásokhoz való hozzáférés az anyasági juttatás alternatívája lehet, vagy annak részét képezheti.
- (19) A jóléti rendszerek hatékonyságának és eredményességének növelése – elsősorban jobb ösztönzőkkel, hatékonyabb igazgatással és értékkeléssel, valamint a kiadási programok rangsorolásával – alapvető fontosságúvá vált az európai szociális modellek hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságának szempontjából. Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedések megtervezésekor a tagállamoknak külön figyelmet kell fordítaniuk szociális védelmi rendszereik minőségének és hosszú távú fenntarthatóságának javítására és biztosítására.

⁽¹⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

(20) Azon személyeknek, akik nemi alapú hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el, megfelelő jogi védelmi eszközökkel kell rendelkezniük. A hatékonyabb védelem biztosításához az egyesületeket, szervezeteket és egyéb jogi személyeket fel kell jogosítani arra, hogy a tagállamok által meghatározott módon - a bíróság előtti képviselőre és védelemre vonatkozó nemzeti eljárási szabályok sérelme nélkül - az áldozat nevében vagy érdekében részt vehessenek az eljárásokban.

(21) Az önálló vállalkozóknak és az önálló vállalkozók házastársainak és - amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri - élettársainak a nemi alapú hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelmét meg kell erősíteni az egyes tagállamokban olyan szerv(ek) létrehozása által, amely(ek) hatásköre kiterjed a hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő problémák elemzésére, a lehetséges megoldások tanulmányozására és az áldozatoknak biztosított gyakorlati segítségnyújtásra. E szerv(ek) megegyezhet(nek) az emberi jogok védelmével, illetve az egyén jogainak védelmével, továbbá az egyenlő bánásmód elvének alkalmazásával nemzeti szinten megbízott intézményekkel.

(22) Ez az irányelv minimumkövetelményeket állapít meg, meghagyva ezzel a tagállamok számára annak lehetőségét, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn.

(23) Mivel a tervezett intézkedés célját - azaz a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni magas szintű közös védelem valamennyi tagállamra kiterjedő biztosítását - a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a szóban forgó cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja a kereteket az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének érvényesítéséhez a tagállamokban, vagy az ilyen tevékenység folytatásához való hozzájáruláshoz, a 2006/54/EK és a 79/7/EGK irányelv által nem szabályozott szempontok tekintetében.

(2) A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint ezek nyújtása tekintetében történő végrehajtására továbbra is a 2004/113/EK irányelv irányadó.

2. cikk

Hatály

Ezen irányelv hatálya kiterjed:

- a) az önálló vállalkozókra, azaz mindazon személyekre, akik a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett, saját nevükben folytatnak jövedelemszerző tevékenységet;
- b) az önálló vállalkozók házastársaira vagy - amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri - élettársaira, akik nem alkalmazottak vagy üzleti partnerek, és akik szokásosan, a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett vesznek részt az önálló vállalkozó tevékenységeiben, és vele azonos vagy kiegészítő feladatokat látnak el.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „közvetlen hátrányos megkülönböztetés”: ha egy személlyel - nemi okokból - kevésbé kedvezően bánnak, mint ahogyan egy másikkal hasonló helyzetben bánnak, bántak vagy bánnának;
- b) „közvetett hátrányos megkülönböztetés”: ha egy látszólag semleges rendelkezés, kritérium vagy gyakorlat az egyik nemhez tartozó személyeket a másik nemhez tartozó személyekhez képest különösen hátrányosan érint, kivéve, ha e rendelkezést, kritériumot vagy gyakorlatot egy jogszerű cél objektív módon igazolja, továbbá e cél megvalósításának eszközei megfelelőek és szükségesek;
- c) „zaklatás”: ha egy személy nemével kapcsolatos nemkívánatos magatartásra kerül sor olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, és amely megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt;
- d) „szexuális zaklatás”: ha bármely formában nemkívánatos szóbeli, nem szóbeli vagy tetteges, szexuális természetű magatartásra kerül sor, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, különösen amennyiben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt.

4. cikk

Az egyenlő bánásmód elve

(1) Az egyenlő bánásmód elve azt jelenti, hogy semmiféle, nemi alapú hátrányos megkülönböztetésre nem kerülhet sor a köz- vagy magánszektorban, sem közvetlenül, sem közvetetten, például a következőkkel kapcsolatban: vállalkozás létrehozása, eszközökkel való ellátása vagy bővítése, vagy bármely más formájú önálló vállalkozói tevékenység megkezdése vagy bővítése.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó területeken a zaklatás és a szexuális zaklatás nemi alapú hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és ezért tilos. Az a tény, hogy egy személy visszautasítja az ilyen magatartást, vagy túri azt, nem használható fel az adott személyt érintő döntés alapjául.

(3) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó területeken a személyekkel szembeni, nemi alapú hátrányos megkülönböztetésre adott utasítás hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

5. cikk

Pozitív fellépés

Az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 157. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak intézkedéseket annak érdekében, hogy a munka világában biztosítsák a férfiak és nők közötti teljes egyenlőséget a gyakorlatban is, például a nők vállalkozói tevékenységének előmozdítása céljából.

6. cikk

Cégalapítás

A tagállamok – a bizonyos tevékenységek gyakorlására vonatkozó, mindkét nemre egyaránt alkalmazandó különös feltételek sérelme nélkül – megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a házastársak vagy – amennyiben és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti jog elismeri – az élettársak közötti cégalapítás feltételei ne legyenek szigorúbbak, mint az egyéb személyek esetében alkalmazandó cégalapítási feltételek.

7. cikk

Szociális védelem

(1) Amennyiben valamely tagállamban létezik szociális védelmi rendszer az önálló vállalkozók számára, a szóban forgó tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 2. cikk b) pontjában említett házastársak és élettársak a nemzeti joggal összhangban szociális védelemben részesülhessenek.

(2) A tagállamok dönthetnek arról, hogy az (1) bekezdésben említett szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon való-sítják meg. Ennek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ezt a szociális védelmet csak a 2. cikk b) pontjában említett házastársak és élettársak kérelmére lehessen megadni.

8. cikk

Anyasági ellátások

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az önálló vállalkozó nők és a 2. cikkben említett nőnemű házasság- és élettársak – a nemzeti joggal összhangban – megfelelő anyasági juttatásban részesülhessenek, amely lehetővé teszi a keresőtevékenység terhesség vagy anyaság miatti, legalább 14 héten át tartó megszakítását.

(2) A tagállamok dönthetnek arról, hogy az (1) bekezdésben említett anyasági juttatást kötelező vagy önkéntes alapon adják-e meg. Ennek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ezt a juttatást csak az önálló vállalkozó nők és a 2. cikkben említett nőnemű házastársak és élettársak kérelmére lehessen megadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett juttatás akkor tekintendő megfelelőnek, ha legalább az alábbiakkal egyenértékű jövedelmet biztosít:

- a) az a juttatás, melyet az érintett személy tevékenységének egészségi állapotával összefüggő okokból történő megszakítása esetén kapna, és/vagy
- b) az átlagos jövedelemkiesés vagy haszonvesztés egy összehasonlítható megelőző időszak viszonylatában, a nemzeti jogban meghatározott felső összeghatártól függően, és/vagy
- c) a nemzeti jogban meghatározott bármely más, családdal kapcsolatos juttatás, a nemzeti jogban meghatározott felső összeghatártól függően.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az önálló vállalkozó nők és a 2. cikkben említett nőnemű házasság- és élettársak lehetőség szerint hozzáférjenek a fennálló, ideiglenes helyettesítést biztosító szolgáltatásokhoz vagy bármely meglévő nemzeti szociális szolgáltatásokhoz. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ezen szolgáltatásokhoz való hozzáférés az e cikk (1) bekezdésében említett juttatás alternatíváját jelenti, vagy annak részét képezi.

9. cikk

Jogvédelem

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden személy, akit saját állítása szerint az egyenlő bánásmód elvének be nem tartása miatt veszteség vagy kár ért, az ezen irányelv szerinti kötelezettségek érvényesítésére bírói vagy közigazgatási eljárást – a tagállamok által megfelelőnek vélt esetben ideértve a békéltető eljárásokat is – vehessen igénybe, annak viszonyának a megszüntetése után is, amelyben az állítólagos hátrányos megkülönböztetés történt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok az egyesületek, szervezetek vagy egyéb jogi személyek, amelyeknek a nemzeti jog által szabályozott kritériumokkal összhangban jogszerű érdeklükben áll ezen irányelv betartásának biztosítása, a sértett személy nevében vagy támogatójaként, annak beleegyezésével részt vehessenek az ebből az irányelvből fakadó kötelezettségek érvényesítéséért folytatott, bármely bírósági vagy közigazgatási eljárásban.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti az egyenlő bánásmód elvével kapcsolatos keresetek megindítására vonatkozó határidőket előíró nemzeti szabályokat.

10. cikk

Kártérítés vagy jóvátétel

A tagállamok nemzeti jogrendszerükbe bevezetik azokat az intézkedéseket, amelyek tényleges kártérítés vagy jóvátétel biztosításához szükségesek – a tagállamok döntése alapján – a nemi alapú hátrányos megkülönböztetést elszenvedő személy részére az őt ért sérelemért vagy kárért; az ilyen kártérítés vagy jóvátétel visszatartó erejű és arányos az elszenvedett kárral. Az ilyen kártérítés vagy jóvátétel nem korlátozható előzetes felső határ rögzítésével.

11. cikk

Az egyenlőséggel foglalkozó szervek

(1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több olyan szervet, és meghozzák vonatkozásukban a szükséges intézkedéseket, amelyek elősegítik, elemzik, ellenőrzik és támogatják a valamennyi személlyel szembeni egyenlő, nemi alapú hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmódot. Ezek a szervek az emberi jogok vagy az egyének jogainak védelmére vagy az egyenlő bánásmód elvének végrehajtásával nemzeti szinten megbízott intézmények részét is képezhetik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett szervek hatásköre kiterjedjen a következőkre:

- a) a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak és a 9. cikk (2) bekezdésében említett egyesületek, szervezetek vagy más jogi személyek jogainak sérelme nélkül önálló segítség nyújtása az áldozatoknak a hátrányos megkülönböztetés miatti panaszuk érvényesítése során;
- b) független vizsgálatok elvégzése a hátrányos megkülönböztetés tárgyában;
- c) független jelentések közzététele, és javaslatok tétele bármely, az ilyen hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő kérdésben;
- d) a rendelkezésre álló információk megfelelő szinten történő cseréje a hasonló jellegű európai szervekkel, például a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével.

12. cikk

A nemek közötti egyenlőség elvének általános érvényesítése

A tagállamok tevékeny módon figyelembe veszik a férfiak és nők közötti egyenlőség célját az ezen irányelvben említett területekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, politikák és tevékenységek kialakítása és végrehajtása során.

13. cikk

Tájékoztatás

A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személyeket a tagállam egész területén minden megfelelő eszközzel tájéko-

tassák az ezen irányelv alapján hozott rendelkezésekről, valamint a már hatályos, vonatkozó rendelkezésekről.

14. cikk

A védelem szintje

A tagállamok bevezethetnek vagy fenntarthatnak olyan rendelkezéseket, amelyek a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének védelme szempontjából az irányelvben meghatározottnál kedvezőbbek.

Ezen irányelv végrehajtása semmilyen körülmények között nem jelenthet alapot a hátrányos megkülönböztetés elleni védelem tagállamok által már biztosított szintjének csökkentésére az irányelv hatálya alá tartozó területeken.

15. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok ...-ig (*) minden rendelkezésre álló információt közölnek a Bizottsággal ezen irányelv alkalmazására vonatkozóan.

A Bizottság legkésőbb ...-ig (**) összefoglaló jelentést készít, amelyet benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Amennyiben szükséges, a jelentéshez csatolni kell az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat.

(2) A Bizottság jelentése figyelembe veszi az érdekeltek szempontjait.

16. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ...-ig (***) megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság részére.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Amennyiben különös nehézségek indokolták teszik, a tagállamok számára szükség esetén ...-ig (****) további két éves időszak biztosítható a 7. cikknek, valamint a 2. cikk b) pontjában említett nőnemű házastársak és élettársak tekintetében a 8. cikknek való megfelelés érdekében.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(*) HL: Kérjük, illessze be az időpontot: az irányelv hatályba lépése után hat évvel.

(**) HL: Kérjük, illessze be az időpontot: az irányelv hatályba lépése után hét évvel.

(***) HL: Kérjük, illessze be az időpontot: az irányelv hatályba lépése után két évvel.

(****) HL: Kérjük, illessze be az időpontot: az irányelv hatályba lépése után négy évvel.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 86/613/EGK irányelv ...-én (*) hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) HL: Kérjük, illessze be az időpontot: az irányelv hatályba lépése után két évvel.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2008. október 6-án benyújtotta az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv ⁽¹⁾ hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatot.

A javaslat a munka, a család és a magánélet összeegyeztetéséről szóló kezdeményezéscsomag része, amely magában foglalja még a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságáról és egészségvédelméről szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot, a gyermekgondozásra vonatkozó barcelonai célkitűzések megvalósításáról szóló jelentést, valamint a munka és a magánélet egyensúlyáról szóló közleményt.

Az Európai Parlament – a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően – 2009. május 6-án fogadta el első olvasatban kialakított álláspontját ⁽²⁾.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. március 24-én nyilvánított véleményét ⁽³⁾.

A Bizottság a Parlament első olvasat során kialakított véleménye nyomán nem nyújtott be hivatalos módosított javaslatot.

A Tanács 2009. november 30-án minősített többséggel politikai megállapodásra jutott az első olvasat során kialakított álláspontjáról.

A Tanács az EUMSz. 294. cikkének (5) bekezdésével összhangban 2010. március 8-án első olvasatban minősített többséggel elfogadta álláspontját.

II. CÉLOK

A javaslat célja, hogy megváltoztassa a nőkkel és a férfakkal szembeni egyenlő bánásmód elvének az önálló vállalkozókra és házastársaikra való alkalmazására vonatkozó közösségi jogi keretet.

A javaslat célja a nők vállalkozói tevékenységre való ösztönzését akadályozó tényezők felszámolása érdekében az önálló vállalkozók szociális védelmének javítása. A javaslat javítani kívánja továbbá a „segítő házastársak” szociális védelmét, mivel ők sok esetben úgy dolgoznak rendszeresen együtt az önálló vállalkozóval, hogy nem részesülnek a kapcsolódó jogokban.

A javaslat fő elemei a következők:

- a „segítő házastárs” fogalom meghatározását módosították annak érdekében, hogy az magában foglalja az *élettársakat* (házasságot nem kötött párokat) is, amennyiben és amilyen mértékben azt a nemzeti jog elismeri,
- a 7. cikk rendelkezései értelmében az *önálló vállalkozó nők és a segítő házastársak, saját kérésükre*, a munkavállalókéval megegyező időtartamú szülési szabadságban részesülhetnek (vö.: 92/85/EGK irányelv),
- a 6. cikk rendelkezései értelmében a *segítő házastársak, saját kérésükre*, az önálló vállalkozóval legalább azonos szintű szociális védelemben részesülhetnek.

⁽¹⁾ A Tanács 1986. december 11-i 86/613/EGK irányelve a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽³⁾ HL C 228., 2009.9.22., 107. o.

Elfogadását követően az irányelv hatályon kívül helyezi a 86/613/EGK irányelvet ⁽¹⁾, és a 2006/54/EK, a 2004/113/EK és a 79/7/EGK irányelv hatálya alá nem tartozó területeken kell majd alkalmazni az önálló vállalkozói tevékenységet folytató, valamint az ilyen tevékenységhez hozzájáruló férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének hatékonyabb érvényesítése érdekében.

III. A TANÁCS ELSŐ OLVASATBAN ELFOGADOTT ÁLLÁSPONTJÁNAK ELEMZÉSE

1. Általános észrevételek:

a) A Bizottság álláspontja az Európai Parlament módosításaival kapcsolatban

Az Európai Parlament 30 módosítást (1–16., 18–19., 21–28., 36., 39., 40., 46. módosítás) fogadott el a Bizottság javaslatával kapcsolatban. A Bizottság a plenáris ülésen folytatott vita során jelezte, hogy e módosítások közül tizenötöt egészben, részben vagy átszövegezést követően el tud fogadni (1., 2., 3., 4., 7., 9., 12., 13., 15., 18., 21., 22., 23., 27., 28. módosítás). A további módosítások azonban (5., 6., 8., 10., 11., 14., 16., 19., 24., 25., 26., 36., 39., 40., 46. módosítás) nem voltak elfogadhatók a Bizottság számára.

2. A Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja

A Tanács az Európai Parlament módosításai közül tízet egészben, részben vagy átszövegezést követően el tud fogadni, ezek a következők:

- a 4. módosítás ((10) preambulumbekzdés: a pozitív fellépésekre való utalás): a Tanács véleménye szerint azonban az angol nyelvi változatban az „affirmative action” kifejezés helyébe a „positive action” kifejezésnek kellene lépnie a 2006/54/EK irányelv 3. cikkével összhangban (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (14) preambulumbekzdése),
- a 9. módosítás ((18) preambulumbekzdés: a szöveg pontosítása annak érdekében, hogy az az önálló vállalkozókra és segítő házastársukra vonatkozzon): a Tanács az első olvasatban elfogadott álláspontjának (21) preambulumbekzdésében az önálló vállalkozók élettársára vonatkozó utalással is kiegészítette a szöveget (amennyiben azt a nemzeti jog elismeri),
- a 12. módosítás (4. cikk: a nők vállalkozói tevékenysége előmozdításának szükségességére való hivatkozással történő kiegészítés): a Tanács egyetértett a Parlamenttel abban, hogy – a vállalkozói tevékenység területén a nemek között meglévő jelentős szakadéokra tekintettel – tanácsos lenne kiegészíteni a szöveget a nők vállalkozói tevékenységére való utalással (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 5. cikke),
- a 13. és 39. módosítás (5. cikk: a szöveg kiegészítése a „házastársak” szó után a „közötti” szóval): a Tanács egyetértett a Parlamenttel abban, hogy ez a kiegészítés egyértelműbbé tenné, hogy a cégalapítás feltételei a családi állapottól függetlenül azonosak (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 6. cikke),
- a 18. módosítás (a segítő házastársak munkájának elismeréséről szóló új 7a. cikk): a Tanács e módosítás lényegét belefoglalta az első olvasatban elfogadott álláspontjának (8) preambulumbekzdésébe,
- a 22. módosítás (a 10. cikk (2) bekezdésének új ca) pontja): a Tanács véleménye szerint a „hasonló jellegű európai szervek” kifejezés helyébe a „megfelelő európai szervek” kifejezésnek kellene lépnie (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 11. cikke (2) bekezdésének d) pontja),
- a 23. módosítás (új rendelkezés – új 10a. cikk – beillesztése a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvével kapcsolatban): a Tanács úgy ítélte meg, hogy ez az új rendelkezés egyértelmű előrelépés lenne a jelenleg hatályos irányelvhez képest (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 12. cikke),

⁽¹⁾ A Tanács 1986. december 11-i 86/613/EGK irányelve a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terheségi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

- a 27. módosítás (a 14. cikk (2) bekezdése): a Tanács egyet tud érteni a módosítás első – feltételeliséget tartalmazó – részével („amennyiben különös nehézségek indokoltta teszik ...”), ugyanakkor nem tartja elfogadhatónak a kiegészítő időszak egy évre történő csökkentését. A Tanács nem támogatta továbbá a kiegészítő időszak kiterjesztését az irányelv valamennyi rendelkezésének való megfelelésre (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 16. cikkének (2) bekezdése),
- a 28. módosítás (új 14a. cikk: minimumkövetelmények): a Tanács e módosítás lényegét belefoglalta az első olvasatban elfogadott álláspontjának (22) preambulumbekzdésébe.

A Tanács ugyanakkor úgy vélte, hogy nem lenne szerencsés elfogadni az alábbi módosításokat:

- az 1. módosítás ((4) preambulumbekzdés: hivatkozás a kézművesség, a kereskedelem, a kis- és középvállalkozások területén, illetve a szabadfoglalkozásúként tevékenykedő segítő házastársak helyzetének javítására): a Tanács nem tartotta szükségesnek, hogy kifejezetten hivatkozzanak ezekre az ágazatokra (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (4) preambulumbekzdése),
- a 2. módosítás (új (4a) preambulumbekzdés): a Tanács nem tartotta helyénvalónak, hogy a segítő házastársak kötelező nyilvántartásba vételére szolgáló rendszert vezessenek be. Ezenkívül, a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (16) preambulumbekzdése szerint a szociális védelmi rendszerhez hozzáféréssel rendelkező önálló vállalkozók házastársainak és élettársainak szintén jogosultságot kell biztosítani arra, hogy szociális védelemben részesüljenek. A tagállamokat fel kell kérni, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket e szociális védelemnek a nemzeti joggal összhangban történő megszervezése érdekében. Különösképpen a tagállamok feladata arról dönteni, hogy e szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon kell-e megvalósítani,
- a 3. módosítás (új (7b) preambulumbekzdés): a Tanács nem tartotta célszerűnek azon kötelezettség bevezetését, miszerint a kisegítő házastársaknak egyértelmű szakmai státuszt kell teremteni és meg kell határozni jogaikat,
- az 5. módosítás ((11) preambulumbekzdés): a Tanács nem tartotta célszerűnek a jelenleg hatályos 86/613/EGK irányelvben szereplő megfogalmazás módosítását (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (13) preambulumbekzdése),
- a 6. módosítás ((12) preambulumbekzdés): a Tanács szükségtelennek tartotta ezt a módosítást, mivel a megszilárdult ítélkezési gyakorlat szerint a tagállamoknak nemzeti hatásköreik gyakorlásakor a Bíróság értelmezése szerinti közösségi joggal összhangban kell eljárniuk,
- a 7. módosítás ((13) preambulumbekzdés): a Tanács úgy ítélte meg, hogy nem célszerű előírni, hogy a segítő házastársak számára nyújtott védelem szintjének arányosnak kell lennie azzal, hogy az érintett személy milyen mértékben vesz részt a családi vállalkozásban az önálló vállalkozó által folytatott tevékenységekben. A Tanács úgy vélte, hogy maguknak a tagállamoknak kell megszervezniük – saját nemzeti jogukkal összhangban – ezt a szociális védelmet, és különösen arról kell dönteniük, hogy ez a szociális védelem arányos lehet-e az önálló vállalkozó tevékenységeiben való részvétel és/vagy hozzájárulás mértékével (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (16) preambulumbekzdése),
- a 8. módosítás ((16) preambulumbekzdés): a Tanács ezt a módosítást nem tartotta elfogadhatónak, mivel úgy vélte, hogy a szociális védelmi rendszerek minőségére és hosszú távú fenntarthatóságára való utalást meg kellene tartani (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (19) preambulumbekzdése),
- a 10. módosítás (a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja): a Tanács úgy vélte, hogy ezt a fogalom meghatározást célszerű törölni és az irányelv hatályáról szóló új cikkbe áthelyezni (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 2. cikke). A Tanács nem tartotta továbbá helyénvalónak a mezőgazdasági gazdálkodókra, a szellemi szabadfoglalkozásúakra, a kézművesekre, valamint a kis- és középvállalkozókra történő utalást, mivel nem látta indokoltnak a jelenleg hatályos irányelvben foglalt fogalom meghatározás szövegének módosítását,

- a 11. módosítás (a 3. cikk (1) bekezdése): a Tanács nem tartotta szükségesnek, hogy azon helyzetek felsorolása, amelyekben a megkülönböztetésmentesség elvét alkalmazni kell, kiegészüljön a vállalkozás irányításával, mivel nem látta indokoltnak a 86/613/EGK irányelvben foglalt jelenlegi rendelkezés szövegének megváltoztatását (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 4. cikkének (1) bekezdése),
- a 14. és a 40. módosítás (6. cikk): habár a Tanács egyetértett azzal, hogy a szöveg az élettársakra történő hivatkozással egészüljön ki, a szociális védelemre vonatkozóan a módosításban megfogalmazott feltételeket nem tartotta elfogadhatónak, mivel úgy ítélte meg, hogy a tagállamok feladata arról dönteni, hogy az említett szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon kell-e megvalósítani (amint ezt a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának (16) preambulumbekezdése részletesebben ki is fejt),
- a 15. módosítás (a 7. cikk (1) bekezdése, a szülési szabadság időtartama): a Tanács úgy vélte, hogy az irányelvben nem kellene az egyén választása szerinti, személyre szabott időtartamú szülési szabadságot előírni, mivel ez ütközne a jelenlegi és jövőbeli nemzeti jogszabályokkal, hanem ehelyett olyan, megfelelő anyasági juttatásról kellene rendelkezni, amely lehetővé teszi a kereső tevékenység terhesség miatti megszakítását (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 8. cikkének (1) bekezdése),
- a 16. módosítás (a 7. cikk (3) bekezdése): a Tanács úgy vélte, hogy egy ilyen rendelkezés nem lenne egyértelműen értelmezhető és jogi bizonytalansághoz vezetne, mivel tudni kellene, hogy mi lehet a megkülönböztetés indoka (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 8. cikkének (3) bekezdése),
- a 19. módosítás (a 8. cikk (1) bekezdése): a „ténylegesen” szó beillesztése. A Tanács úgy vélte, hogy a szöveget a 2006/54/EK és a 2004/113/EK irányelvben jelenleg meglévő rendelkezésekhez kellene igazítani (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 9. cikkének (1) bekezdése),
- a 21. módosítás (a 10. cikk (2) bekezdése: hivatkozás az (1) bekezdésben említett szerve): a Tanács úgy vélte, hogy a bizottsági javaslatban szereplő megfogalmazást („szervek”) kellene megtartani annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a 10. cikk (2) bekezdésében említett szervek megegyeznek a 2004/113/EK és a 2006/54/EK irányelv tekintetében felelős szervezetekkel (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 11. cikkének (2) bekezdése),
- a 24. módosítás (11. cikk: hivatkozás az internetre mint tájékoztatási eszközre): a Tanács nem látta értelmét a Bizottság által javasolt – a 2006/54/EK és a 2004/113/EK irányelv jelenlegi rendelkezéseivel megegyező – szöveg megváltoztatásának (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 13. cikke),
- a 25. módosítás (a 13. cikk (1) bekezdése: az irányelv alkalmazásával kapcsolatos információk közlésére és a Bizottság jelentésének benyújtására vonatkozó határidők): a Tanács nem támogatta a bizottsági javaslatban foglalt határidők csökkentését (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 15. cikke),
- a 26. módosítás (13a. cikk (új): az irányelv felülvizsgálata): a Tanács nem tartotta szükségesnek a felülvizsgálati záradékot,
- a 36. módosítás (2a. cikk (új): a családi állapot alapján történő bármilyen megkülönböztetés tilalma): a Tanács – a 6. módosítással kapcsolatban leírtakkal azonos indokok alapján – nem tartotta célszerűnek e módosítás beemelését,
- a 46. módosítás (a 7. cikk (4) bekezdése: az anyasági juttatáson kívüli nemzeti szociális szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezés): a Tanács nem támogatta ezt a módosítást, mivel úgy vélte, hogy a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy maguk rendelkezzenek arról, hogy az említett szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés az anyasági juttatás alternatívája, vagy annak részét képezi (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja 8. cikkének (4) bekezdése).

A Bizottság elfogadta a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját.

3. Konkrét észrevételek

Szociális védelem (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 7. cikke és (16) preambulumbekzdése)

A Tanács egyetért a Parlamenttel azon elv tekintetében, hogy a szociális védelmi rendszerhez hozzáféréssel rendelkező önálló vállalkozók házastársainak, illetve – amennyiben a nemzeti jog ezt elismeri – élettársainak, a családi vállalkozás tevékenységeiben való részvételükre tekintettel, szintén jogosultságot kell biztosítani arra, hogy szociális védelemben részesüljenek.

A Tanács álláspontja szerint a tagállamokat fel kell kérni, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket e szociális védelemnek a nemzeti joggal összhangban történő megszervezése érdekében. Különösképpen a tagállamok feladata arról dönteni, hogy az említett szociális védelmet kötelező vagy önkéntes alapon kell-e megvalósítani, valamint hogy csak a segítő házastárs vagy élettárs kérése esetén kell-e biztosítani.

A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezhessenek, hogy ez a szociális védelem arányos lehet az önálló vállalkozó tevékenységeiben való részvétel és/vagy hozzájárulás mértékével.

Az irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy olyan nemzeti rendelkezéseket tarthassanak fenn, amelyek a meghatározott szociális védelmi rendszerekhez vagy a védelem egy bizonyos szintjéhez – többek között a különleges finanszírozási feltételekhez – való hozzáférést az önálló vállalkozók vagy szakmák bizonyos csoportjaira korlátozzák, feltéve hogy biztosított a hozzáférés egy általános rendszerhez.

Anyasági ellátások és ideiglenes helyettesítést biztosító szolgáltatások (a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjának 8. cikke, valamint (17) és (18) preambulumbekzdése)

A Tanács egyetért a Parlamenttel abban, hogy a gyermeket váró önálló vállalkozó nőknek és az önálló vállalkozók gyermeket váró házas- vagy élettársainak – gazdasági és fizikai sérülékenyséjükre tekintettel – olyan, megfelelő időtartamú szülési szabadságban kell részesülniük, amely biztosítja egy normál terhesség megfelelő lefolyását és az anya normál szülés utáni fizikai regenerálódását.

Tekintettel azonban önálló vállalkozói státuszukra, a Tanács nem tartotta indokoltnak előírni azt, hogy az önálló vállalkozó nők és – hozzájuk hasonlóan – az önálló vállalkozók nőnemű segítő házas- vagy élettársai, saját kérésükre, a 92/85/EGK irányelvben előírt időtartamú szülési szabadságban részesüljenek. Az említett irányelv kizárólag azon munkavállalókra vonatkozik, akik az önálló vállalkozó nőkkel összehasonlítva eltérő rendelkezések hatálya alá tartoznak.

Ezért a Tanács úgy vélte, helyénvalóbb úgy rendelkezni, hogy az önálló vállalkozó nők és a nőnemű házas- és élettársak – a nemzeti joggal összhangban – megfelelő anyasági juttatásban részesüljenek, amely a kereső tevékenység terhesség vagy anyaság miatti, legalább 14 héten át tartó megszakítását lehetővé teszi.

A tagállamok továbbra is megtartják arra irányuló hatáskörüket, hogy kialakítsák ezen ellátások körét, ezen belül pedig meghatározzák a hozzájárulások szintjét, valamint az ellátásokra és a kifizetésekre vonatkozó szabályokat, feltéve hogy teljesülnek az ezen irányelvben előírt minimális követelmények. A tagállamok számára lehetővé kell tenni különösen annak meghatározását, hogy a szülés előtti és/vagy utáni mely időszakban kell biztosítani az anyasági ellátásokhoz való jogot. Azt is a tagállamoknak kell meghatározniuk, hogy a hozzájárulások és/vagy az ellátások megállapításakor figyelembe kell-e venni a szóban forgó személy vagy család gazdasági helyzetét.

Továbbá, a Tanács úgy ítélte meg, hogy az önálló vállalkozói tevékenység sajátosságainak figyelembevétele érdekében az önálló vállalkozó nők, valamint az önálló vállalkozók nőnemű házastársai, vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt elismeri – élettársai számára lehetőség szerint hozzáférést kell biztosítani a kereső tevékenység terhesség vagy anyaság miatti megszakítását lehetővé tevő ideiglenes helyettesítést biztosító, meglévő szolgáltatásokhoz vagy bármely meglévő nemzeti szociális szolgáltatáshoz. Az említett szolgáltatásokhoz való hozzáférés az anyasági juttatás alternatívája lehet, vagy annak részét képezheti.

IV. ÖSSZEGRZÉS

A Tanács úgy véli, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, első olvasatban elfogadott álláspontja kiegyensúlyozott és ésszerű megoldást jelent a bizottsági javaslat által érintett kérdésekre, különös tekintettel annak szükségességére, hogy az irányelv ne sértse a tagállamoknak a saját szociális biztonsági rendszereik megszerzésére és finanszírozására vonatkozó hatáskörét.

A Tanács véleménye szerint az ebben az álláspontban megállapított feltételek segíteni fogják a nők önálló vállalkozói tevékenységhez való hozzáférése előtt álló akadályok felszámolását, és így megkönnyítik az önálló vállalkozói tevékenység és a családi kötelezettségek összeegyeztetését.

Az e fontos irányelvről történő végleges megállapodás érdekében a Tanács várakozással tekint az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív megbeszélések elé.
